

KÖZHIR

XI. 49. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XI. féév. 9. szám.

A következő levél érkezett egyetemünkre:

KEDVES REKTOR ELVTÁRS!

Sok országban alakult ki az a gyakorlat, hogy a műszaki egyetemeken tanult végzős diákok diplo-mamunkaként egy-egy újszerű gyógyászati segédeszkőzt terveznek, készítenek.

Hazánkban is igen magas a rokkantak száma /a lakosság kb. 10 %-a; ebből a mozgássérültek száma 3-400 ezer, a vakoké 60-80 ezer, a siket és nyegyothallóké kb. 70-90 ezer, stb./ A rehabilitáció nálunk most kerül előtérbe, mert az ún. civilizációs ártalmak következtében rohamosan emelkedik a rokkanttá válók száma, és mert a tudományos technikai forradalom ma már lehetővé teszi, hogy a rokkant emberek - megfelelő, korszerű segédeszközökkel ellátva - visszatérjenek a termelésbe, hasznos munkát végezzenek, és részt vállalhassanak önmaguk eltartásában.

Jó lenne, és kérnénk az egyetem vezetőit, kezdeményezze, a támogassa diákjait, hogy vállalkoznak kísérleteket új és régóta várt segédeszközökre, ill. tervezzenek ilyeneket. Sok ezer embertársuk életét tennék könnyebbé, esetenként elviselhetővé, és biztosíthatnák egy-egy - számukra létfontosságú - segédeszközzel, hogy újra megtalálják helyüket a társadalomban, minél teljesebb életet élhessenek, és hogy rokkantságuk miatt ne rekedjenek ki a társadalom egészéből, mindabból, ami az életet jelenti.

Önöknek jó külföldi kapcsolataik vannak, felhasználhatnák a külföldi eredményeket, rendelkezésükre áll az Országos Orvostudományi Könyvtár és Dokumentációs Központ /Bp. VIII. Szentkirályi u. 21./; Budapesten van az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet, sok fontos orvosi klinika; anyagilag pedig bizonyára számíthatnánk a Medicor Orvosműszer Gyárra, a Gyógyászati Segédeszközök Gyárára, az OMKER-re, valamint az ún. Honthy Hanna-alapítványra, amely kimondottan ilyen jellegű tudományos munkák díjazására alapított. Szép gesztus lenne, ha a műszaki egyetem ilyen fontos témában csatlakozna az ENSZ által meghirdetett "Rokkantak Nemzetközi Év"-hez, ami 1981-ben lesz.

Milyen kutatási célokat lehetne kitűzni? /Rendegyeteg megoldatlan dolog van./

A mozgássérültek vonatkozásában például:

- a mozgáskorlátozottak lehetőségeihez igazodó lakások, középületek, közlekedési létesítmények tervezése; ill. títustervek kidolgozása

- régi, átalakíthatatlan épületeknél hogyan oldható meg a tolókosis emberek, különösen fel-le közlekedése a lépcsőkön /a megoldásnál ügyel-

ve az esztétikai hatásra, különösen, ha műemlék épületbe kerülne a szerkezet/

- régóta hiányzik nálunk az a nagyon fontos eszköz is, amivel otthon és a gyógyintézetben a fekvő, magatehetetlen betegek forgathatók, emelhetők, /ágyba, kádba, tolókoscsiba, autóba stb./ Ezekre a kórházakban, elfekvőkben, szociális otthonokban is égetően szükség lenne, hiszen nagyon kevés a nővér, s egyébként is nehéz 80-90 kg-os embereket napjában többször emelgetni, forgatni

- a légzésbénultaknak az életet és a világot jelentenek a kicsi, hordozható, könnyen kezelhető lélegeztető készülékek /respirátorok/

- kellene olyan megoldások is, amikkel a súlyosan rokkantak számára is lehetővé válhatna az autóvezetés, az autóba való be-, illetve kiszállásuk, valamint egy olyan szerkezet, ami a tolókoscsit az autó tetejére emeli, illetve visszahoz /ilyen Svájcban már létezik, nekem is van róla képem /.

- különféle edző-, erőfejlesztő rehabilitációs eszközök stb.

Sokféle megoldásra váró probléma van tehát, amiben maguk a rokkantak és az őket gyógyító-kezelő-gondozó emberek a ú s z a k i - t e c h n i k a i segítséget várnak. Ugyanakkor egyre nagyobb az igény az úgynevezett orvos-mérnökökre is, és nálunk még nincs ilyen képzés.

Kérjük Önöket, hogy a levélben vázolt társadalmi problémákat megértve, az ENSZ által meghirdetett "Rokkantak Nemzetközi Év"-hez csatlakozva, és természetesen az Önök lehetőségeihez mérten tegyenek valamit a rokkant emberekért, hogy problémáik, nehézségeik enyhüljenek, megszűnjenek; és ők is élhessék, élvezhessék az életet, az élet minden szépségét, ami rokkantságuk miatt ma még elérhetetlen számukra.

Egy-egy jó segédeszköz export-termékké válva még jelentős népgazdasági hasznot is hozna az országnak, mivel többmillió rokkant él a világban, és igen keresettek a mind tökéletesebb, korszerűbb segédeszközök.

Megértésüket és segítségüket nagyon várjuk sokszázezer rokkant ember érdekében:

Székesfehérvár, 1980. június 21.

MOZGÁSSÉRÜLTEK FEJÉR MEGYEI EGYESÜLETE

Horváth Klára

elnök

Kiegészítés a jó előadáshoz

A múlt héten írtam egy jó előadóról. A visszhangja már elért, sajnos nem az amit vártam. Aki ezzel kapcsolatban beszél, mind úgy kezdte, hogy "nyugi az X-ről /vagy Y-ről/ írtál! Egyből felismertem!" Nem! Nem az egyik vagy a másik előadóról! Ezt akkor két helyen ki is emeltem! Ezért úgy érzem, kiegészítésre van szükség.

Nem egy előadóról, előadóról írtam a cikk elején, hanem többről. Írókai szokásos megoldás, hogy több hasonló, kedvezőtlen jelenség hibáit kiemelik, ezzel elkerülik felhívni a figyelmet. Én is ezt alkalmaztam, eddigi tanulmányaim alatt tapasztalt gyengébb előadások hibáiból gyűjtöttem egy "gombócot", azt írtam le - tehát több oktató és előadás jellegzetes hibáit gyűjtöttem össze néhány sorba. Ezt azért írom ilyen hosszán, mert mindenki az előadó személye iránt érdeklődött, pedig nem az volt a lényeg! Az oktatás színvonaláról mesterségesen sok szó esik - nem véletlenül. Az ezzel kapcsolatos felmérések, elemzések, megállapítások pontjainak sorrendje mindig kb. ez volt: először az oktatási fegyelmiségi, érdeklődési szempontból /hiányosságok, érdeklődés kiemelésével/, utána a számonkérés alacsony színvonala következik, majd a jegyzetek néhol nem elégséges célszerű tárgyalásmódja - végül az oktatási munka javítása.

Itt nézzünk szét egy kicsit az oktatás mechanizmusában. Hogy is van ez? Hogy tanulunk az egyetemen? Először is bemegyünk az előadásokra, végighallgatjuk őket, közben jegyzetelünk. Egy közmondás jut az eszembe: ha bemegyünk egy malomba, lisztesek leszünk. Érzésem szerint: mennél jobban őröl a molnár, annál lisztesebbek. Második fázis: a felkészülés során jegyzetekből, szakkönyvekből megtanuljuk az anyagot. A harmadik fázisban számot adunk tudásunkról. Ha az egész színvonalat emelni akarjuk, akkor szerintem az elején kell kezdni. Ha egy oktató az egyetemi anyagot középiskolai szín-

tű előadáson adja le, akkor nem a legerencsésebb ezt emelt szinten visszakérdezni - tehát először nem a számonkérésen kell változtatni - ezzel lehet, hogy a lemorzsolódási arány változik, de ettől még nem lesz magasabb szintű a mérnökképzés. Ugyancsak nem az oktatás színvonala emelkedik akkor, ha egy alacsonyabb szintű előadást hallgatunk csak azért, hogy ne kapjunk katalógust.

Az eddig szerepelt két kifejezésről /oktatás színvonala és mérnökképzés/ úgy érzem, egy átlagembernek nem a katalógus jut az eszébe, hanem az, hogy idősebb, tapasztaltabb tanárok fiatal, tanulnivaló diákokat tanítsanak.

Talán ezzel is sikerült érzékeltetni, hogy egy előadón sokkal több múlik, mint a diákokon. Erre számtalan példát tudnék felhozni. Egyik oktatóknak az volt a szokása, hogy megállt előadás közben és azt mondta: - Most tegyék le a ceruzát, és jöjjen, paraszti ésszel gondolják végig ezt és ezt a helyzetet. Abból a tárgyból a legrosszabb osztályzat a hármas volt, pedig a legkeményebb vizsgáink egyike volt! Ráadásul sikerült kialakítani egy mérnöki gondolkodásmódot, amely további tanulmányainkban sokat segített! Az ő óráira örömmel jártunk, mivel látuk értelmét. Aminek pedig nem látjuk, azért nehéz lelkesedni, mindegy, hogy minek nevezzük. Ide, az egyetemre pedig tanulni jöttünk. Sokan mondják, hogy a diákok minél kevesebb tanulással akarnak eredményeket elérni - ha ez a legjobb eredményt jelenti, akkor nem is rossz törekvés. Ugyanis az egyetem elvégzése után - megtartva jó szokásukat - leendő munkahelyükön minél kevesebb munkával akarnak többet termelni - ez pedig nem más, mint amit ma nagyon sokat hallunk: a termelékenység fokozása. Ezt úgy érzem, nem lehet elég korán elkezdni!

Hát csak ehhez kérünk egy kis segítséget oktatóinktól! Köszönjük!

- guriga -

Tárgy: fegyelmi határozat
Ikt.sz.: 451.096/1980.
Előadó: Háyné Bezeczy Éva

FEGYELMI HATÁROZAT

Mint az első fokú fegyelmi hatóság, a Budapesti Műszaki Egyetem Tanulmányi és Vizsgaszabályzat Fegyelmi Szabályzata II./3./a. pontja alapján

Kolier László /szül.1957.május 29.
anyja neve: Erdész
Ilona/V.évf. hallgatót

M E G R O V Á S

fegyelmi büntetésben részesítem.

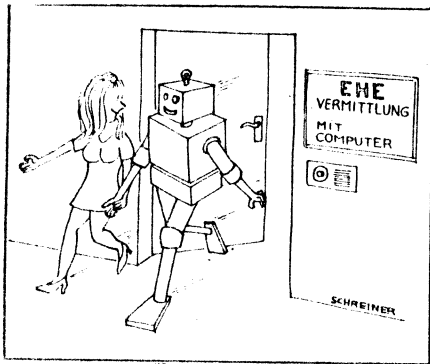
Indoklás: Az 1980. nyarán tartott külföldi termelési gyakorlat alatt tanúsított igen fegyelmezetlen magatartása miatt.

Záradék: Ezen fegyelmi határozatot a KözHír-ben is közzé kell tenni.

Budapest, 1980. október 21.

Kövesné Dr. Giliczka Éva
oktatási dékánhelyettes

LIK

Múlt heti számunkban csak rövid hírként tudattuk: kedvenc klubunk, a KÖZLEK-LIK hosszú és sikeres működés után meglepően hirtelen abbahagyja működését.

A klub állandó közönsége, sőt, a kar minden hallgatója joggal kíváncsi az események mozgatórugóira, hátterére. Lássuk hát, hogyan is történt!

November 5-én jutott el a hír a Kinizsi utcai épületbe: egy lengyel építőipari vállalat a Közgáz megbízásából építkezést kezd az U-alakú udvar Közraktár utcai frontján; 24 órán belül ki kell üríteni az udvart, az asztalosműhelyt és bánatunkra a pinceszélységet.

A klub vezetősége november 9-én értesült erről, és az engedelményről /amit karunk képviselői értek el/, hogy a kiürítést elhalasztották pár nappal, ami által lehetővé vált egy búcsú-buli megrendezése. Sajnos a szervezésre sem a propagandára kevés idő jutott volna, sem a törzsközönséget nem lehetett volna értesíteni. Így búcsú-buli nélkül ért véget a klub működése, a rendezőgárda a felszerelést részben a Mária utcában, részben pedig a J. épületben helyezte el.

Eddig a tények, s most a villámgyors kitelepítés után elgondolkozhatunk ugyan az eljárás helyességéről, ám ez a helyzeten mit sem változtat.

Kiváló tanulmányi munkájukért dákáni jutalmat kapnak:

Székely István III.évf.hajós
Kőszegi István IV.
Varga Gábor IV.
Munkácsi István III.hajós
Pillissy Ákos IV.
Szegedi István IV.
Rudnyánszky Ádám V.
Balogh Gábor V.
Karsány László II.
Mozsolics Lajos V.
Antal Attila IV.
Kovács Ferenc V.

A KISZ KB Elismerő Oklevelét kapták

Szentgyörgyi György
Csapó György
Orosz József

Amikor a kar nagy része Budára költözött, szóba került a LIK áthelyezése is /persze konkrét időpont nélkül/, sőt még ötletek is elhangzottak, hol lehetne újra beindítani működését. Biztosan tudtuk tehát, hogy előbb-utóbb ez lesz a vége, de tudatosan vállaltuk, hogy az utolsó pillanatig működtetjük a klubot /ezzel egyébként másfél évet nyertünk/.

Az átköltözés ténye a klub meghitt kari jellegét visszavetette, és fő profilja a pén-teki disco lett, a látogatottság túlsótt csökkenése nélkül. Továbbá, ha a kar összes kole-szosa egy helyen, a Vásárhelyi-ben fog lakni, a LIK /eddig helyen/ tényleg nagyon kiesett volna az útból. Belenyugodva ebbe, gondosan felkészülve a helyváltásra nem lett volna semmi probléma az átköltözés-sel, de ez az előre nem látható hirtelen kitelepítés kicsit mégis fáj. Egy ilyen méretű építkezés tervei nyilván már hónapokkal előbb elkészülnek, bőven lett volna tehát idő a korábbi értesítésre, szervezésre, mindenre.

Egy hónappal a vizsgaidőszak előtt a csüggedt rendezőgárda már nemigen tud mit kezdeni. Halvány reménysugár: talán jövő év februárjában a Műnrichben fognak pén-teknként bulit tartani /ezzel kapcsolatban Cintula még nem nyilatkozott/.

Kár lenne, ha a LIK végleg megszűnne, sokat vesztené vele a Közlekedésmérnöki Kar.

Tanulmányi eredményük alapján Nép-köztársasági ösztöndíjban részesül-nek:

Szabó László 562.tk.
Takodi Jenő 566.
Szentgyörgyi György 563.
Mucslar Péter 471.
Frank József 563.
Hajdú Béla 472.
Sárközi Attila 474.
Menyhárt László 563.
Takács György 385.
Karakai Béla 474.
Boros Imre 566.
Seres János 565.
Gadó Péter 474.
Czédli György 474.
Makovics József 561.
Tóth Árpád 474.
Frang Zoltán 564.
Csery Tamás 471.
Dános Tamás 382.
Facklmann Gábor 563.

Kiemelkedő tanulmányi és közösségi munkájukért tanulmányi próniumban részesülnek:

Rektori keretből egyéni jutalom:
Szever Pál 561.
Rácz Zoltán 563.
Csapó György 564.
Sallai László 562.
Held Imre 383.

Kari keretből egyéni jutalom:

Szabó Imre III.évf.
Madlona József V.
Kirilly Kálmán III.
Balogh Imre V.
Gemeiner Ferenc III.
Gönczi László IV.
Sándor Zoltán II.
Beckl József V.
Mekkei Péter II.
Fodor László IV.
Csóti László IV.
Lájer Artúr III.
Horváth Attila II.
Hatvani László III.
Rabe Ágnes V.
Tárczy Tibor V.
Méry Gábor V.
Mika Sándor III.
Németh Gábor V.
Sipos Tibor II.
Kéry László III.
Sanyó Imre II.
Kerner Péter V.
Szatmári Gyula III.
Segyevi Zoltán III.

Kari keretből kollektív jutalom:

381.tk. 6 fős kollektívja
471.tk. 13 fős kollektívja

Hamza István 561.

KÖZLEK

Válasz a válaszra

Cikkemet nem hangulatkeltő szándékkal írtam, és aki nem akarta, az - véleményem szerint - nem is tekintette annak. Csak egyet nem értek: anélkül a nyári gyakorlatot értékelő tanárségi értekezlet után a Ganz-Kávaig nem mondta fel a szerződést, semmi visszhangja nem volt észrevételeimnek. Addig viszont kb. egy hónap telt el a megjelenéstől számítva. Az valószínűleg igaz, hogy az írás „nem tükrözi az érintett évfolyam egészének a véleményét sem”. De meggyőződésem - és ezt társaim reagálása, sőt, előzetes biztatása is megalapozottá teszi -, hogy a többség egyetértett és egyetért. A kari KISZ-értékelésen is ez derült ki. A cikknek valóban „szépséghibája, ... hogy szerzője maga is sikertelen felmentő vizsgát tett, nyári mulasztásai miatt pedig még most is tartozásait törleszti a Tanszék műhelyében”. Ez igaz. De ettől még nem válik hamissá a kritika, a problémák jogosasága a tényezőtől független. /Ha pl. mással íratom alá cikkemet, lényegesen kisebb lenne most a tanácsási felület - viszont az ilyen kevéssé becsültetee módszereket nem kedvelem.

Ha már az önkritikánál tartok: a „reszelőnyél” reszelése valóban pontatlan adat; erre tankörtársaim is felhívták a figyelmemet. Valójában fűrészenyél reszeléséről volt szó. Aki azt hinné, gúnyolódok, téved: ezt a reszelőnyél-dolgortartom a leglényegtelenebb kérdésnek. A felmentő-, és gyakorlati

vizsga közötti különbségről: megértjük, hogy „az Egyetemen kívülről okok miatt” sok probléma akadt. De a „némi különbség” sokkal nagyobb volt /erről részletesebben már írtam/, mint amit a fent említett okok indokolttá tettek volna.

Néhány szót a fegyelemről. Ismét elismerem, hogy e téren többen hibáztunk. Az is egyértelmű, hogy „a felvételi vizsga előtt minden hallgatójelölt mindent megtett volna és megtett a nagy cél, az egyetemre való bekerülés érdekében, mert mérnök, és jó mérnök akart lenni.”, és azóta sokaknál csökkent a lelkesedés. De ez nem általános. A kritikára vonatkozó nézetem pedig hasonló az ismert közhelyhez: „bűséget fogadtam, de vakságot nem”.

„A Pártkongresszus munkafegyelmet, munkamorált javító határozatainak az Egyetemen, mindannyiunkra vonatkozóan, az ilyen munkák lelkiismeretes teljesítésében kell érvényesülnie.” - olvasom tovább a Tanszék válaszáat. Természetes, hogy a munkafegyelmet, a munkamorált javítani kell. Az sem mindegy azonban, hogy milyen az „az ilyen munka”?

A válaszaikk befejezését ellentmondásosnak érzem: az „ellenhangulatkeltés, lázító célú megjegyzések” kitértelt ke-ménynek és jogtalannak tartom /nem tartom jogosnak, sőt bánt, hogy szándékot ilymódon félreértik/. Egyébként is a Tanszék - véleményem szerint - túl sokat foglalkozik a „kritikussal”, közben azt hangoztatva, hogy

„minden észrevételt örömmel fogad”. Emellett a lényeges dolgok mintha elsikkadnának.

Mindezek ellenére bízom az ígértben, miszerint „a Tanszék is mindent megtesz azért, hogy a jövőben pontos, értelmes, tanulmányos, szorgos munka töltesse ki a gyakorlat minden percét.” Egyben én is ígértet teszek arra, hogy - miként eddig is próbáltam - az újság esetleges hatását a jó célok elérésére használom fel, társaimat - ha tudom - a jó irányban befolyásolom.

Cserkúti György

Pisztrángok kara

Pisztrángok kara címmel romániai magyar írók estjét hallgathattuk meg a Landler Jenő Kollégiumban november 13-án. A jónak induló előadásra a kollégium kultúrosa csak nehezen tudott közönséget toborozni. Pedig senki nem mondhatta, hogy nem tudott róla, mert a bejáratnál óriási plakát hirdette a műsor időpontját és témáját. Lehet, hogy ez volt a baj? Ugyanis az irodalom szó hallatára már sok kollégista háta bersózdik. Még szerencse, hogy a kívülrőlők örömmel jöttek meghallgatni a műsort, amelynek színvonala szerintem kimagaslóan jó volt. Medvigy Endre, a program szerkesztője pár szavas bevezetőben ismertette a műsor tartalmát és bemutatta azokat az írókat és költőket, akik műveiből részleteket hallottunk. Ezek az Egyetemi Színház előadóművészeinek; Havas Judit, Rónaszegi Éva és Szabó András tolmácsolásában hangzottak el. A prózai szövegek között Marosi Júlia népdalénekes román népdalokat énekelt.

A műsor nemcsak szórakoztató volt, hanem rendkívül tanulságos is. Megismertünk olyan költőket és műveket, amelyekhez eddig még nem tudtunk hozzájutni.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani Németh Ernőnek, a kollégium kultúrfelelősének a kellemes estéért. Reméljük, hogy a következő irodalmi műsor már több érdeklődőt fog vonzani.

KÖZHIR

Gadó Rózsa

képmutatás II.

A macskák központi egyetemén nagy volt a sürgés-forgás. Már csak néhány szőnyeg hiányzott, hogy illő fogadtatásban részesíték a leopárdot, aki a **tantárgyak**-ért felelős hiúzok éves beszámolóját jön meghallgatni. Minden a legnagyobb rendben ment, csak az adott némi okot az aggodalomra, hogy magát néhány jól informáltnak feltüntető vadmacska felrappentette a hírt: a kutyák felett aratott döntő győzelem 125. évfordulójának tiszteletére esetleg nem a leopárd, hanem az Oroszlán jön el meghallgatni a beszámolókat.

Szerencsére nem a borúlátóknak lett iszok, a matt-fekete különlehető alig megyarodott le a fál hálóterre lévő XII. Leó hídról, amikor a jobb szemű megfigyelők már felismerték a leopárd híres kultor öltönyt.

A beszámoló minden az előírt menutrend szerint zajlott, a puma nagyívú beszéde és a leopárd főzőlő szavai után sorra emelkedtek szőlőre a hiúzok.

Már csak néhány perc lett volna hátra, amikor az egyik hiúz szavai nyomán nagy vihar támadt a teremben. Az történt ugyanis, hogy az Egértanyasztás genetikai c. tárgy tanulmányi átlaga 0,95-al magasabb volt az egyetemi átlagnál.

A puma meg sem várva a leopárd utasítását, bizottságot hívott össze, és elrendelte az ügy kivizsgálását. Vajon mi okozta ezt az elképesztő anomáliát?

A vizsgálat gyors, de alapos volt. Nem mulasztották el figyelembe venni az oktatók rendszeres továbbképzésének, a szemléltetőeszközöknek, de még a tantermek ergonómiai kialakításának hatását sem. Végül is egy dolog látszott összefüggeni a túlságosan jó eredményekkel, nevezetesen: egy normális képességű ifjú macska hallgató a zárthelyin a táblára felírt DNS képletek segítségével képes még a legkörmönfontabb tenyésztési példák megoldására is.

Mivel ezen állapot tarthatatlanságához nem ért kétség, a tárgy-

ért felelős hiúz azonnal beszehívta beszerelt perzsa- és vadmacskáit. Még is született a megoldás, néhány DNS összehasonlítást ezután nem írták fel a táblára, hanem kívülről kellett tudni.

A hatás nem is maradt el, az első 2H átlaga öröndetesen alacsony volt.

Az átlagok azonban ismét emelkedni kezdtek, így ismét ostakenteni kellett a hivatalos puskát. Az események gyorsan követték egymást, a baj csak akkor következett be, amikor az utolsó megvonható információt is megvonták, de az átlagok továbbra is feltartóztathatatlanul emelkedtek.

Ismét összeült a tanács. Hosszú vita után egy öreg vadmacska hibézott rá az igazságra: "A macskák puskának."

Az ellenőrzést szigorítani kéndték. 20 macska helyett 10-re, majd 5-re jutott egy vadmacska. Ezzel párhuzamosan új empirikus azonosítást dolgoztak ki, amelyeket ezután hozzáfesztak a megtanulandó anyaghoz.

A hallgatók azonban finomították módszereiket, a fotóeljárások után elektronikus eszközöket is bevezettek. Az ellenőrzés sem volt rest, 1 macskára már 8-10 vadmacska is jutott. A számonkért anyagnak már csak mindössze 1-2 5-a volt reális követelmény, viszont a macskák kifejlesztettek egy infravörös vetítőt és egy hozzátartozó szemüveget, amellyel hosszú időre megoldották puskázási gondjaikat.

Hosszú, békés évtizedek következtek. Igaz a macskák feleányait sem tudtak már genetikából, mint a nevezetes botrány idejében, de hála a szembenálló felek dinamikus egyensúlyának, a tanszékvezető hiúz soha többet nem kényszerült munkáját kompromittáló jelentés fogalmazására.

Sőt! A tárgy átlageredménye olyan szűk sávban követte a mindenkor megkívánt értéket, hogy 22 évvel a nagy botrány után maga az Oroszlán adta át a tanszéknek a jó munkáért járó Arany Tigris vándorzászlót, amelyet azóta sem tudott más elbódítani.

A RENAULT BUDAPESTEN

November 13-án a Renault-cég az Interpresa /NUJZ / szervezésében bemutatott tartott. A gyár öt típusat hozta el: egy-egy 5GTL, 18 GTD /DIESEL 1/, 18 GTS, 20 TS és a Fuego ITS kezébe az érdeklődőkkel. Némi szívszédés után sikerült szóra bírniuk Jean-Pierre Mercier urat, a Renault sajtófelelősét:

- Mi célt szolgál a bemutatás?
- A Renault világjáró vállalat. Ennek ellenére magyarországi helyzetünk kedvezőtlen. Eppen ezért vagyunk most itt, hogy megmutassuk, mire képes a Renault a gyártástechnológiában, milyen eredményeket érünk el az üzemi-nyagtakarékosság terén.

- Miért ez IR-t bírtak meg a szervezéssel?

- A meghívott újságírók számára lehetővé tesszük, hogy közelebb-ről is megismerkedhessenek autóinkkal. Célunk, hogy az ő segítségével Magyarországon is megismertessük, újra ismertessük, mit tudunk. Nehány éve egybeiktünk önkkel is jó kapcsolatban álltunk, de ez megszűnt. Pedig a szocialista országokban jó pozíciója van a cégnek: Románia áll az élen a 80 ezer darabosnál Dacia-programmal. Jugoszláviában működő gyárunk termelése jelenleg néhány ezer db gépkocsit. Lengyel és csehszlovák exportunk néhány száz db. Bulgáriával és az NDK-val nincs kapcsolatunk.

- Mi a bemutatás slágere?

- Természetesen a Fuego, de szeretnénk, ha a többi típus is megnyerné az újságírók és a magyar külkereskedelem tetszését!

folytatás a következő oldalon!

Hanula Barba

EN KÁ BÉ KONFERENCIA

A KISZ Nemzetközi Kapcsolatok Bizottságának nemzetközi konferenciája a résztvevő küldöttségek sajtóértakezletével ért véget november 8-án. A külföldi diákszervezetek képviselői a Magyar Ifjúság és a kari lapok újságíróinak kérdéseire válaszoltak.

Elsőként a bolgár vendégektől érdeklőtünk az ottani építőtábori rendszerről. A választ a szófiai képviselőtől kaptuk meg:

- Egyetemünk minden hallgatója részt vesz a minden tanév elején IX.15. és X.15.; között megrendezett építőtábori munkában. Mivel egyetemünkön építőmérnök-képzés folyik, a munka minden esetben építkezésen történik. Ebben az évben az új szófiai kultúrház építése volt a feladat. Az 1 hónap alatt kb 180-200 levát /kb. 3000 forintot /kapnak diákjaink. Emellett nyáron - Sztaraja Zagorában nemzetközi építőtábor szerveztünk, amelyen 3 hét alatt kb 100 levát lehet keresni. Ezekén kívül a hallgatók - a nyári szünetben - egyhetes tervezőirodai tevékenységet folytatnak, termelési gyakorlatként.

- Hogy áll a SzU-ban a katalógus kérdése? Mennyiben szólhatnak oktatási kérdésekbe a diákok?

- Véleményünk szerint a professzorok "valamivel" okosabbak mint mi, a katalógus felől ők döntenek. A bejárást maga a KOMSZOMOL is ellenőrzi. Ha az előadó sorozatosan gyenge teljesítményt nyújt, képviselőink az Egyetemi Tanácshoz, vagy a Dékáni Hivatalhoz fordulhatnak. A diákokra egyébként főleg az ösztöndíjrendszeren keresztül próbálunk hatni

- felelte a Tallini Műszaki Egyetem küldötte.

- Egyetérttek a talliniakkal, de nem csak az anyagi érdekeltséget tartom fontosnak. A KOMSZOMOL egyik legfontosabb feladata a diákok nevelése. Az oktatók munkáját pedig minden évben értékeljük. - egészítette ki a választ Taskent képviselője.

- Mekkora tömegbázissal rendelkezik a Spartakus? - kérdeztük a nyugat-német kommunista ifjúsági szervezet képviselőitől.

- Szervezetünknek 6300 tagja van.

- Ez sok, vagy kevés?

- Ha azt vesszük, hogy 800 ezer és 1 millió között van házunkban a főiskolai hallgatók száma, kevésnek tűnik. Azonban oly sok szervezet működik, hogy a miénk a legnagyobb és a legszervezettebb.

- Milyen formában történik az anyagi támogatás?

- A tagdíj 4 DM havonta, de a volt Spartakus-tagok - akik már dolgoznak - baráti köre is támogat bennünket. Újságunk, a Vörös Lapok, 2 márkába kerül, de ennek előállításai költsége kb ugyanennyi, ezért ez nem számít jövedelemforrásnak. Politikai munkánk egyébként elég mélyreható, talán ezért is nagy a befolyásunk a többi baloldali szervezetre. Ezekkel együttműködve hatékonyságunk, politikai súlyunk elég jelentősnek mondható, s ezt a munkássztyál érdekeinek képviselőit is fölhasználjuk.

A legnagyobb érdeklődéssel a lengyel küldöttséghez fordultunk.

- Milyen változások vannak a

lengyel ifjúsági szervezetben?

- A fontosabb események szünetben történtek. Szeptemberben a diákok ösztöndíj, lakás stb. kérdésében javaslatokat dolgoztak ki. Olyan ifjúsági szakszervezetet szeretnénk létrehozni, amelynek minden diák tagja lenne. Ez a szervezet képviselné a hallgatók érdekeit.

Célunk az is, hogy az Egyetemi Tanács harmada diák legyen.

Négy alapvető kérdést a december 12-i konferenciánkon szeretnénk megvitatni: gazdasági problémák, tanulmányi kérdések, ifjúsági szervezetek kérdése, illetve az ifjúság szerepe a mai Lengyelország életében. Ezek lesznek a főbb témák.

Decentralizáltságra törekszünk; célunk a karonkénti független irányítás mellett egy országos központ létrehozása. Új szabályaink szerint vezető funkcióit csak 30 év alatti fiatal tölthet be, legfeljebb két évig.

- Milyen polarizáció figyelhető meg a lengyel ifjúsági mozgalomban?

- A mi szervezetünk továbbra is alapvetően baloldali, a most alakuló szervezetek azonban a szélső balról a tőlünk kissé jobbra állókig széles skálán mozognak. Ezt a jelenséget pozitívnak tartjuk. Bár az előbb említett „friss mozgalmak” apolitikusnak tartják magukat, mi ebben nem hiszünk.

Cserkuti György

A konferenciáról szóló zárójelentés következő számunkban lesz olvasható!

folyt az 5. oldalról.

Végül, hogy ne áruljunk zeák-bamaccskát, a Renault kiküldött munkatársai bemutatták az autót Egyetemünket önkéntesen képviselő kis csoportunknak, és a 18 GTD, valamint a 20 TS típusal próbautat is tehattünk. Kicsit feszélyezett, hogy autotechnikában járatosnak számítva bizony az alkatrészek harmadáról nem nagyon tudtuk megmondani, mi is lehet, de az ismert szervezetek is igen előremutató technológiával készültek.

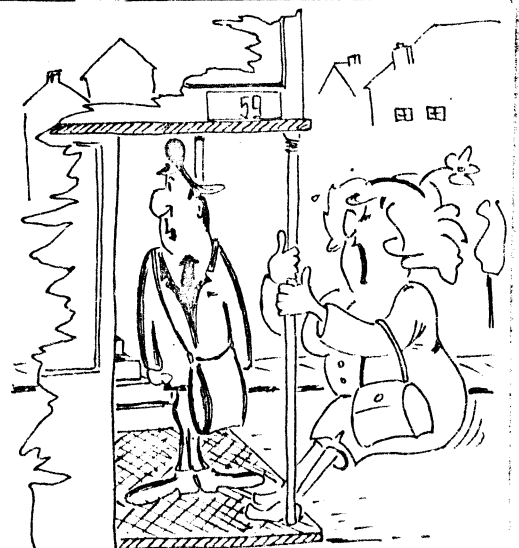
Befejezésül még leírunk néhány általunk érdekesnek vált adatot, észrevételt.

R 18 GTD: 2060 cm³-es dízelmo-

tor, 66,5 DIN LE 4500-es fordulatonál, 127 Nm 2250-nél. Max. seb. 160 km/h; 1000 m-es állórajt 37,8 sec / ez vetekszik a leggyorsabb Lada-típusokkal /, fogyasztás 90 km/h-nál 5,2 l, városban 7,3 l. Nyomás alatt öntött könnyűfém motorblokk, forgóelosztós dízel-adagoló, alumínium hűtőradiátor, központi ajtózárr.

R 5 GTL: 1108 cm³, 45 DIN LE. Fogyasztás 90-nél 4,9 l, 120-nál 6,8 l, városban 6,3 l. Ez utóbbiak hihetőségéről csak annyit, hogy a konkurens NSZK teszteredményei hasonló értékeket adtak.

Hanula Barna
és Cserkuti György

EREDMÉNYEINK

1980. XI.5. szerda délután 2 óra

Békésen zajlik a forgalom a Villányi úton. Csendesen vágatnak a 61-es villamosok, az autók és autóbuszok még pihennek a délutáni csúcs előtt, de azért éppen elég van belőlük ahhoz, hogy a gyalogosok körülzúzzanak, mielőtt a zebrára érnek.

Nyugodt, derűs kép tárul szemünk elé, miközben a BAH csomópont felé ballagunk. A szél elállt, hallom a madarak csiripelését, és a Villányi út közepén szelfősen felbuzogó szökőkút csobogását. Hogy-hogy milyen szökőkút?! Hát a Kürtértől a Déli pu. felé vezető macskaköves körút közepén, a Villányi út 27.sz. előtt "léteztetett" szökőkút. Magam is meglepődtem, mikor megpillantottam a macskakövek közeiből kb 4-5 forrásban feltörő, lustán gőzölgő forrást. A járművek vezetői mit sem láttak, illetve sejtettek abból, hogy egy elrepedt cső fölötti útszakaszon haladtak, amely talán már teljesen át volt mosva. Ki tudja talán be is szakadhat egy kimosott úreg fölött az út, baleset is származhat belőle.

Miután mindezek a gondolatok átillantak az agyamon, azonnal tudtam, mit kell tennem. A csőrepedésnél azonban lévő épület vonzó külsejű portá nőjét megkértem, hívja fel a Vízműveket, s jelentse be a vezetőknél a repedést, amíg nem késő. A hölgy szelfősen elmosolyodott, s így szólt.

- Kérem, szombaton telefonáltunk először a Vízműveknek, s azóta sem történt semmi.

Leforrázva bámultam a gomolygó párafelhőt, és azon tűnődtem, milyen jó, hogy szép fővárosunk közmvéi ilyen jól működnek. Milyen jó, hogy anyagi jólétünk ilyen magasra emelkedett, itt már megengedhetjük magunknak, hogy 4 napon keresztül az utcára engedjük a vizet, hogy ne törődjünk a balesetveszéllyel /marad ugyanis elég autóbusz, meg utas is/. Megengedhetjük, hogy egy egész vállalat ilyen munkafegyelmel dolgozzon, reklámozza magát, újságokban nyilatkozzon az elmúlt néhány év alatt elért fejlődéséről.

Csak az vigasztal, hogy legalább a többi közmvéket fenntartó vállalatunk a helyzet magaslatán tűnődve mászik, kinnal, verejtékezve felfelé. Hiszen nincs Budapesten olyan gázvezeték, amit össze ne foltoztak, ki ne javítottak volna. Nincs

baj már a telefontal sem, gyönyörűen szól, és eszem szik be - ha sít a nap. És itt véget is vetek a példának, úgysem tudom folytatni, nincs több papírom.

Azt javaslom, kössük össze a keblemet a hasznossal, s nyissunk melegvizet fűrdőt a Villányi út 27.sz. előtt. A BAH csomópontot szanálni kell, a Villányi utat zárjuk le, osezuk kettő a 61-es villamos vonalát. Végül indítványozom, hogy a /később "A BURGOSÁG KÚTJA" névre keresztelt/fűrdő alapkövét a Fővárosi Vízművek egyik magasrangú képviselője segye le.

Szer Péter

Ilyen még nem volt az E-ben - mondták koncert előtt és után a jelenlévők. De a kettő között óriási különbség volt - hangsúlyban. Hogy miért? Az első a várható szenzációra éhes közönség szájából hangzott el, az utóbbi ugyanazoktól, de kb. három órával később - a csalódottságtól, dühötől vezérelve.

Hétkor kezdődött a műsor a színpadon, a Bizottság és a Hatóság együttesek programjával. Volt itt minden, am ideig az E-ből kiseradt, minden, ami nem színpadra való. A nézők kezdeti lelkesedését hamar lehűtötték, a nézőtőről hamarosan eltűntek a nézők, sokkal nagyobb lett a büfé forgalma - pedig a "szereplők" között volt olyan is, aki civilben festőművész, akkortájt érkezett haza párizsi kiállításáról. A Rice törzsközönségének nagyrésze is csalódottan távozott.

- Na nem baj, majd a Feróéki!

Hát a Feróéki, ha lehet, még jobban égették magukat. Úgy gondolták, hogy ők normálisan öltözött közönségnek nem mutatják meg, hogy mit tudnak. Keringőt, magyarnótát, operett betéteket játszottak úgy, hogy azoknak a háta is borsózott, akik eddig csak a szomszédot hallották énekelni, amikor a kocsmából hazatérve vonyított a lépcsőház-

Mit csinál a
103. tankör?

1971-től 1974-ig a Közlekedésmérnöki Kar szervezésében a tankörök hasznos társadalmi munkát vállaltak. KISZ-vállalásként diáktanárkodtak szakmunkásképző intézetekben. Ez a munka 1974-ben szervezési hibák miatt abba maradt. A mindkét fél számára hasznos munkát elevenítették fel és folytatják a 103. tankör diákjai. A 26. számú Szakmunkásképző Intézetbe járnak ki Angyalföldre. A három évfolyamnak hente ket alkalommal tartanak korrepetálást: matematika, fizika és elektrotechnika tantárgyakból.

Miért írok erről? Nemcsak azért, hogy a tevékenység hasznosságát moltipssam, hanem azért is,

mert a diáktanárak számát bővíteni lehetne. Ha más tankörök KISZ-szervezetének is kedve támad ehhez a munkához, keressék meg Péter Tamást a Matematika Tanszéken, szívesen ad bővebb felvilágosítást, és elmondja, hol lehet még hasonló tevékenységet folytatni.

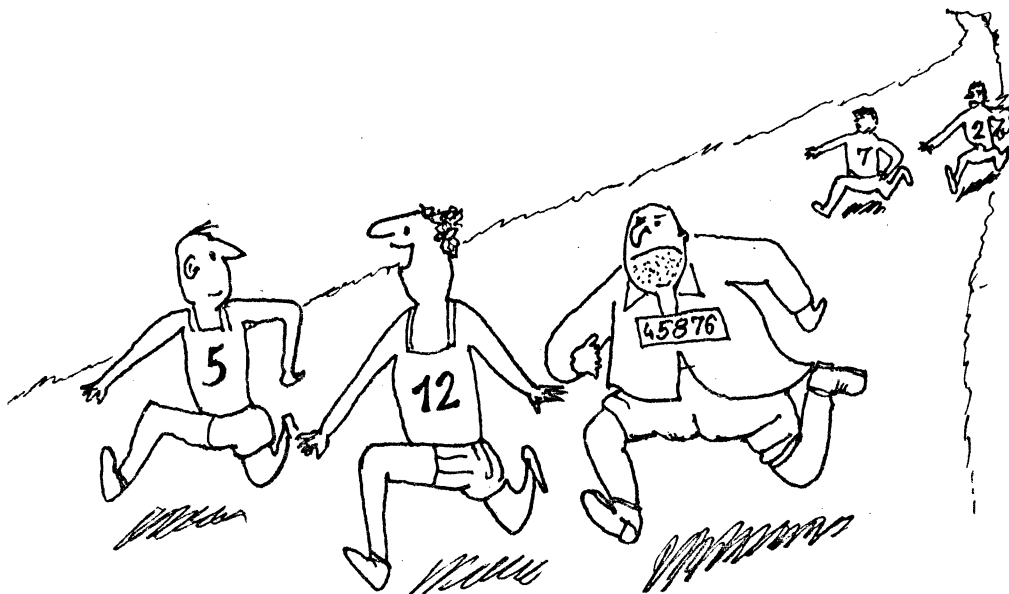
Fax

ban.

Másnap rendezői gyűlésen a főrendező így vélekedett a "buliról":

- "A Rice ezekhez a rendezőkhöz tartozik, akiket a pesti közönség csak hírből ismer, nemigen hallotta őket. Ezért gondoltunk egy Rice bulira. Azt viszont nem hittem volna, hogy ha egyszer olyan közönségnek kell játszaniuk, amely nem a csőviktől tevődik össze, akkor kibújnak emberi mivoltukból. Ilyen gyatra műsor még nem volt az E történetében, nem is lesz. A azonbantra tervezett koncertjüket /nov. 15./ a műsor után lemondtuk, és arra is megkértük őket, lehetőleg nagy ívben kerüljék el az E-klubot." Itt volt az E-ben a többi nagy pesti klub képviselője - megfigyelő úton. Nem merték vállalni a kockázatot. Ha sikerült volna a buli, ők is szerződötték volna a Ricét. Az eredmény: még vendégként sem mehetnek egyikbe sem! Hát kellett ez nektek, fiúk?

-guriga-

Szeretnénk felhívni a figyelmet az e félévi nyelvi versenyekre! Sajnos, mire ezt a lapot a kezetekben tartjátok, az orosz írásbeli már lezajlott, de reméljük, a további versenyeken minél többen részt vesztek. Jelentkezni a nyelvtanároknál lehet.

A nyelvi verseny időpontjai /nyugati nyelveknél/:

Írásbeli nov. 25, kedd, E.I/B.
15^h-18^h-ig
Szóbeli dec. 2, kedd, 15^h
E. VII. 1. orosz.
E. VII. 1/a.
angol
E. VII. 2/a.
német

A Landler Kollégium műsora
november 18 - 26.

18. kedd 20⁰⁰
filmvetítés: A Pendragon-
legenda
19. szerda 19⁰⁰
Dr. Kurutz Károly előadása
a közlekedés időszerű kérdé-
seiről és a technika fejlő-
désének távlatairól
22. szombat
Dvorák-Disco
25. kedd 20⁰⁰
filmvetítés: A dzsungel
könyve
26. szerda 19⁰⁰
A modern ember életmódja
Dr. Schmidt Ibolya pszicho-
lógus előadássorozata
I. A modern ember és érzel-
mei

Sí szárazedzések időpontja

A külföldi sítáborokba való ki-
jutás egyik feltétele a szárazed-
zéseken a részvétel.

Ezekbe a táborokba jelentkez-
ni lehet a kari, vagy az évfolyam
sportfelelősnél.

Igyekezetek minél több ilyen
edzésen résztvenni. Ezek időpont-
ja:

KEDD 17 - 19

PÉNTEK "

Helye:

A MAFC pályán, az uszoda mögött.

X

November 27-én csütörtökön a
Mária, utcai kollégiumban

DR. BURGERT RÓBERT

a „Korszerű üzemszervezés és ér-
dekeltégi rendszerek” címmel
beszélgetést folytat az érdeklő-
dőkkel. Mindenkit szeretettel vá-
runk este 8 órára!

X

E KLUB műsor

nov. 23. vasárnap:

18³⁰ filmvetítések

19⁰⁰ D. Molnár disco a bár

Cintula Mini-disco

20⁰⁰ Óceán együttes

X

A FŐTAXI SC autós szakosztálya
és az Aranykalász Művész a magyar
autó-és motorsport népszerűsíté-
sére megrendezi a Versenyautók
és motorok kiállítását, a sport-
ág legjobbainak bemutatásával.
Az egy hétig tartó rendezvényen
a versenyről, ill. versenyekről
készült filmeket és az utóbbi
évek legjobb fotóit mutatják be.
A kiállítás helye: Hungexpo Vá-
sárcsopont D-pavilon, november
23-30-ig, 10-18 óra között.

BUDAPEST

KÖZHÍR

Kiadója: A BME és a KÖZLEKEDÉS-
MÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE

Felelős kiadó: dr. Bulla Miklós
Felelős szerk.: Hamza István
Főszerkesztő: Szabó László
KÉSZÍTETTÉK: Jurik Kálmán,
Csereki György, Sárközy Tamás,
Béke Ferenc, Gadó Rózsa, Korekes Gy,
Kirilly Kálmán, Manula Barna,
Illés Gábor, Kemocsin Zoltán,
Cséver Péter, Horváth Á.

Készült a BME sokszorosító üzemében, a
13796. számú megrendelés alapján.
Sokszorosítás vezet: MISZORI SÁNDOR

KÖZHÍR